

Zpráva o šetření ve věci diskriminace při zákazu vstupu s kočárky do prodejny

Na veřejnou ochránkyni práv se obrátila paní A. (dále také „stěžovatelka“) a žádala o prověření postupu České obchodní inspekce při šetření jejího podnětu, který se týkal možné diskriminace v důsledku zákazu vstupu s kočárky do prodejny (večerky) na adrese xxx (dále také „prodejna“).

Protože z podnětu stěžovatelky vyvstalo podezření, že se Česká obchodní inspekce dopustila pochybení při posuzování možné diskriminace a při kvalifikaci případu, zahájila jsem v dané věci šetření. Zaměřila jsem se na posouzení postupu České obchodní inspekce při prověřování stížnosti na diskriminaci, za tím účelem však bylo třeba vyřešit také otázku možné diskriminace v důsledku zákazu vstupu s kočárky.

A. Shrnutí závěrů

A.1 Diskriminace v přístupu ke zboží a službám na základě rodičovství

Je-li na základě zdánlivě neutrálního kritéria určitá osoba znevýhodněna vůči ostatním, a to z některého z důvodů uvedených v ustanovení § 2 odst. 3 antidiskriminačního zákona,¹ jedná se o nepřímou diskriminaci. O nepřímou diskriminaci se nejedná jen tehdy, pokud je takové kritérium objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.² Jedním z diskriminačních důvodů je pohlaví, za diskriminaci z důvodu pohlaví se považuje rovněž diskriminace z důvodu mateřství nebo otcovství.³ Představuje-li péče o dítě (včetně nutnosti pohybovat se s kočárkem) pro pečující osobu znevýhodnění, může se jednat o diskriminaci založenou na rodičovství.

Provozovatelka prodejny zakázala vstup do prodejny s kočárky. Nechtějí-li osoby, které provázejí dítě v kočárku, nechat dítě v kočárku před prodejnou, nemohou služeb prodejny využít. Důvodem zavedení zákazu je podle provozovatelky prodejny zajištění bezpečnosti nakupujících a dostatku prostoru.

Po posouzení věci jsem dospěla k závěru, že zamýšleného (a legitimního) cíle, tedy zejména zajištění bezpečnosti nakupujících, lze dosáhnout mírnějšími prostředky. Zákaz vstupu s kočárky do prodejny tak za této situace není přiměřeným prostředkem k zajištění daného cíle a představuje nepřímou diskriminaci z důvodu pohlaví.

A.2 Postup České obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele.⁴ Zákon o ochraně spotřebitele stanoví, že prodávající

1 Zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ustanovení § 3 odst. 2 antidiskriminačního zákona.

3 Ustanovení § 2 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 antidiskriminačního zákona.

4 Ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

nesmí při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat.⁵ Česká obchodní inspekce je tak povinna posuzovat také dodržování zákazu diskriminace při prodeji výrobků, přičemž úpravu diskriminace obsahuje antidiskriminační zákon. Posouzení, zda se prodejce nedopouští nepřímé diskriminace,⁶ se většinou neobejde bez prověření konkrétních podmínek dané provozovny.

Česká obchodní inspekce – Inspektorát Královéhradecký a Pardubický (dále také „inspektorát“) se na základě podání stěžovatelky nejdříve vůbec nezabýval možnou diskriminací v důsledku zákazu vstupu s kočárky s tím, že se o diskriminaci jednat nemůže. Následně se sice námitkou diskriminace zabýval, avšak pouze jako diskriminací dětí v kočárku (tj. diskriminací z důvodu věku) a bez zjišťování podmínek v dané provozovně. Po posouzení situace v prodejně inspektorát věc zhodnotil tak, že zákaz vstupu s kočárky je přiměřeným omezením.

Dospěla jsem proto k závěru, že inspektorát pochybil. V rozporu se svým zákonem svěřeným úkolem se totiž nejdříve vůbec nezabýval možnou diskriminací v důsledku zákazu vstupu s kočárky, následně chybně kvalifikoval možný důvod diskriminace (věk místo pohlaví, resp. rodičovství) a neprověřil podmínky v dané provozovně, aby mohl řádně posoudit, zda nedochází k nepřímé diskriminaci. Konečně v závěru inspektorát v rozporu se skutkovým stavem vyhodnotil dané omezení jako přiměřené.

B. Skutková zjištění

B.1 Zákaz vstupu s kočárky

Ve svém podnětu stěžovatelka uvedla, že často nebývá vpuštěna do obchodu s kočárkem, totéž podle stěžovatelky zažívají také její přítelkyně. Konkrétně pak stěžovatelka uváděla případ předmětné prodejny. Takové jednání považovala stěžovatelka za diskriminační.

Prodejna představuje menší obchod s pultovým prodejem. Provozovatelka prodejny odůvodňuje zákaz vstupu s kočárkem tím, že rozměry obchodu v případě většího počtu zákazníků neposkytují dostatek prostoru pro nakupující. Kočárek podle ní vzhledem k rozměrům zcela znemožní průchod ostatních zákazníků. V blízkosti prodejny je domov pro seniory, kteří mají často sníženou schopnost pohybu a potřebují dostatek času a prostoru. Dříve již jednou došlo k tomu, že starší paní si nevšimla kočárku za sebou, zakopla a spadla, což byl hlavní důvod zákazu vstupu s kočárky. Obchod je navíc podle provozovatelky prodejny z čelní a boční strany prosklený, takže je na kočárek vidět, a vstup je pod střechou. Uvedla však také, že si nevzpomíná, že by někdo z prodejny zakázal vjezd s kočárkem, pokud byl obchod prázdný nebo dítě plakalo.⁷

⁵ Ustanovení § 6 zákona o ochraně spotřebitele.

⁶ Podle ustanovení § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona.

⁷ Vyjádření provozovatelky prodejny je součástí spisové dokumentace České obchodní inspekce. Aby byla dodržena zásada vyslyšení druhé strany, požádal pověřený pracovník Kanceláře veřejného ochránce práv provozovatelku prodejny o vyjádření a zodpovězení dotazů pro účely posouzení možné diskriminace. Na žádost o vyjádření však provozovatelka prodejny nereagovala.

Stěžovatelka však uvedla,⁸ že do uvedeného obchodu bez problému vjžděla s kočárkem se starší dcerou asi o šest let dříve. Prostory obchodu jsou menší, ale podle stěžovatelky není problém do obchodu vjet a zařadit se do fronty. Před podáním podnětu ji prodávající osoba vykázala s kočárkem z obchodu za situace, kdy zde byl pouze jeden nakupující, který již platil a odcházel. Pokud nemůže nakoupit v tomto obchodě, musí využít vzdálenějšího supermarketu. Dítě v kočárku venku samotné nechávat nechce, protože to není bezpečné.⁹ Někteří lidé z blízkého domova pro seniory podle stěžovatelky v obchodě nakupují na invalidním vozíku, který je prostorově objemnější než kočárek typu golf, který využívá pro své dítě stěžovatelka.

B.2 Postup České obchodní inspekce

Stěžovatelka se za účelem prošetření zákazu vstupu s kočárky obrátila na Českou obchodní inspekci. Inspektorát však stěžovatelce zaslal pouze obecné vyjádření¹⁰ v tom smyslu, že se o diskriminaci nejedná, pokud je zákaz vstupu s kočárky závazný pro všechny spotřebitele.¹¹

Stěžovatelka s postupem inspektorátu nesouhlasila a podala proti němu stížnost. Ředitel inspektorátu¹² se již možnou diskriminací zabýval o něco podrobněji, avšak opět pouze obecně bez kontroly dané prodejny. V postupu inspektorátu neshledal chybu. Mohlo by se podle něj jednat o diskriminaci z důvodu věku (nikoliv však pohlaví, jelikož je do provozovny zakázán vstup s kočárky jak ženám, tak mužům), což však podle něj ze spisu nevyplývá, jelikož do provozovny není zakázán vstup dětí obecně, jen v kočárku. Stanovení zákazu vstupu s kočárky lze podle ředitele inspektorátu považovat za přiměřený prostředek k dosažení legitimního cíle – zajištění bezpečnosti zákazníků a ochrany zboží před zničením.

8 A to k žádosti pověřené zaměstnankyně Kanceláře veřejného ochránce práv o vyjádření k situaci v dané provozovně.

9 Vedle vchodu do obchodu je totiž podle stěžovatelky restaurace, před kterou se pohybují lidé pod vlivem alkoholu. Blízko je také parkoviště, kde jezdí auta a již chodící syn stěžovatelky by tam mohl lehce utéct. Při vybírání zboží a placení by nemohla dítě před obchodem dostatečně kontrolovat.

10 Dopis České obchodní inspekce - Inspektorátu Královéhradeckého a Pardubického ze dne 8. října 2015, čj. ČOI 110256/15/2700.

11 Inspektorát uvedl, že žádný právní předpis prodávajícímu neukládá za povinnost umožnit kupujícímu vstup s kočárkem, a je tedy pouze na provozovateli, zda vstup spotřebiteli umožní. Je-li symbol přeškrtnutého kočárku na vstupních dveřích či výloze závazný pro všechny spotřebitele s kočárky, pak se dle názoru inspektorátu o diskriminaci nejedná. O diskriminaci by se podle inspektorátu jednalo až tehdy, pokud by jeden nakupující s kočárkem do provozovny vpuštěn byl a jiný ne. V případě zákazu vstupu s kočárky má spotřebitel podle inspektorátu možnost využít práva volby nakupovat tam, kde jsou jeho potřeby respektovány.

Stěžovatelka se stanoviskem inspektorátu nesouhlasila, věc s ním konzultovala a sdělila pověřeným pracovníkům také informaci, že ze strany prodejny, které se její podnět týkal, skutečně dochází k tomu, že některé osoby do prodejny s kočárkem bývají vpuštěny, zatímco jiné ne. Inspektorát nabídl stěžovatelce provedení společné kontroly prodejny. Kontrola však podle stěžovatelky měla směřovat k prověření, zda je zákaz vstupu s kočárky dodržován stejně vůči všem osobám. Stěžovatelka se proto obávala, že výsledkem takové kontroly by bylo, že by prodejce přestal do prodejny vpouštět všechny osoby s kočárkem, zatímco stěžovatelka se snaží docílit opaku, tedy aby byl vstup s kočárky umožněn. Z tohoto důvodu neměla o nabízený postup zájem.

12 Dopis ředitele inspektorátu ze dne 30. března 2016, čj. ČOI 45222/16/2700.

Na ředitele inspektorátu se následně obrátil pověřený zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv. Ve svém dopisu¹³ ředitele inspektorátu vyrozuměl, že za znevýhodněné spotřebitele nelze považovat děti v kočárku, ale osoby, které je doprovázejí. Za diskriminaci založenou na pohlaví se přitom považuje i rozlišování na základě otcovství či mateřství.¹⁴ Může se tedy jednat o diskriminaci z důvodu pohlaví. Možnost objektivního odůvodnění pro omezení vstupu podle něj nelze shledat obecně, ale je vždy nutné posoudit situaci v konkrétní prodejně, především zda je omezení současně přiměřené. V návaznosti na tyto závěry požádal pověřený zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv ředitele inspektorátu o provedení úkonů dozoru.¹⁵

Následně provedl inspektorát kontrolu v prodejně.¹⁶ Dle sdělení inspektorátu¹⁷ posoudili inspektoři situaci v prodejně (včetně rozměrů prodejny) a omezení vstupu do prodejny s kočárky vyhodnotili jako přiměřené. Pokud by v prodejně nakupovalo více spotřebitelů, byla by podle inspektorátu manipulace s kočárkem obtížná z důvodu omezeného prostoru u samoobslužných chladicích a mrazicích boxů. Svůj závěr opíral inspektorát také o vyjádření provozovatelky prodejny.

C. Právní hodnocení

C.1 Diskriminace v přístupu ke zboží a službám na základě rodičovství

Určitá úprava či omezení vstupu s kočárky do prodejny může být nezbytným prostředkem k zajištění bezpečnosti nakupujících jakožto legitimního cíle.¹⁸ Plošný zákaz vstupu s kočárky však není v daném případě přiměřeným prostředkem k dosažení tohoto cíle, neboť existuje méně omezující varianta řešení. V jeho důsledku přitom dochází k méně příznivému zacházení s některými osobami z důvodu jejich pohlaví (rodičovství).¹⁹ Takový zákaz vstupu s kočárky proto naplňuje znaky nepřímé diskriminace v přístupu ke zboží a službám na základě rodičovství.

C.1.1 Právní úprava diskriminace

Přímou diskriminací se rozumí takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru.²⁰

13 Dopis pověřeného zaměstnance Kanceláře veřejného ochránce práv ze dne 24. června 2016.

14 Ustanovení § 2 odst. 4 antidiskriminačního zákona.

15 Podle ustanovení § 15 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele.

16 Kontrola byla provedena dne 14. července 2016.

17 Odpověď inspektorátu ze dne 25. července 2016, čj. ČOI 93148/16/2700.

18 Případně k zajištění dostatku prostoru pro nákup, což lze také považovat za cíl legitimní.

19 Neboť osoby, které s sebou mají dítě v kočárku a nechtějí je nechat bez dozoru před obchodem, nemohou služeb obchodu využít.

20 Ustanovení § 2 odst. 3 antidiskriminačního zákona.

Za diskriminaci z důvodu pohlaví se považuje i diskriminace z důvodu mateřství nebo otcovství.²¹

Veřejný ochránce práv se již dříve zabýval možnou diskriminací z důvodu rodičovství v případě osob, které cestují s kočárkem. Ve své zprávě²² konstatoval, že péče o dítě nesmí pro pečující osobu představovat znevýhodnění, jinak by se mohlo jednat o diskriminaci založenou na rodičovství.²³

Aby se o diskriminaci jednalo, musí k méně příznivému zacházení docházet v některé z oblastí, které vymezuje antidiskriminační zákon.²⁴ Jednou z těchto oblastí je také přístup ke zboží a službám, které jsou nabízeny veřejnosti, nebo při jejich poskytování.

Nepřímou diskriminací se rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení, kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.²⁵

Obecný zákaz diskriminace je upraven také v zákoně o ochraně spotřebitele.²⁶

C.1.2 Zákaz vstupu s kočárky do prodejny jako nepřímá diskriminace

Daná prodejna (večerka) je určena veřejnosti. Jedná se tedy o oblast zboží a služeb, ve které se nesmí jejich poskytovatel dopouštět diskriminace.

Provozovatelka prodejny zakázala do prodejny vstup s kočárky. Takový zákaz vstupu lze považovat za zdánlivě neutrální pravidlo, které však dopadá na osoby, které chtějí služeb tohoto obchodu využít společně s dětmi, které přepravují v kočárku. Nechtějí-li totiž tyto osoby nechávat kočárek (společně s dítětem) před prodejnou, nemohou v prodejně nakoupit.²⁷ Mohlo by se tedy jednat o nepřímou diskriminaci na základě pohlaví (rodičovství).

21 Ustanovení § 2 odst. 4 antidiskriminačního zákona.

22 Zpráva veřejného ochránce práv ze dne 7. února 2013, sp. zn. 138/2012/DIS; dostupná z <http://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/1778>.

23 Nezáleží přitom na skutečné povaze vztahu mezi osobou a dítětem, protože dítě v kočárku může provázet i jiná osoba než rodič. Za diskriminaci se totiž považuje i méně příznivé zacházení na základě domnělého důvodu. Ač tedy omezení při nákupu s kočárkem bude samozřejmě nejvíce dopadat právě na rodiče, je pro posouzení případné diskriminace podstatná pouze ta skutečnost, že daná osoba chce využít služeb obchodu právě s kočárkem, nikoliv její skutečný vztah k dítěti.

24 Ustanovení § 1 odst. 1 antidiskriminačního zákona.

25 Ustanovení § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona.

26 V ustanovení § 6 zákona o ochraně spotřebitele je uvedeno, že prodávající nesmí při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat.

27 Provozovatelka prodejny sice uvedla, že kočárek je možné i s dítětem nechat během nákupu před obchodem, neboť vstup je pod střechem a obchod je ze dvou stran prosklený, takže je na kočárek z obchodu dobře vidět. Požadavek na to, aby osoby, které mají s sebou dítě v kočárku, toto zanechaly bez dozoru před obchodem, však považují za nepřijatelný. Nelze po rodičích (ani jiných osobách) chtít, aby zanechali dítě bez dozoru a vystavili je tak jisté míře rizika v zájmu zajištění bezpečnosti jiných osob. Je totiž zřejmé, že má-li daná osoba využít služeb

Pro úplnost dodávám, že v tomto případě přetrvávají rozpory mezi tvrzeními stěžovatelky a provozovatelky prodejny v tom, jak je zákaz vstupu s kočárky ve skutečnosti aplikován, přičemž pravdivost jejich tvrzení nemám jak ověřit. Zatímco stěžovatelka uvádí, že byla vykázána s kočárkem i z téměř prázdného obchodu, provozovatelka prodejny ve svém vyjádření pro inspektorát tvrdila, že umožňují vstup s kočárkem, pokud je obchod prázdný nebo dítě pláče. Jestliže by bylo pravdivé tvrzení provozovatelky prodejny a přes zákaz vstupu s kočárky by byly osoby s kočárkem do obchodu vpouštěny, pokud to situace umožňuje, k diskriminaci by v těchto konkrétních případech nedocházelo. Zákaz vstupu s kočárky vylepený na vstupních dveřích však může na osoby s kočárky působit odrazujícím dojmem a k jejich znevýhodnění tak může docházet i bez toho, aby byly z obchodu vykázány, rozhodnou-li se již na základě symbolu přeškrtnutého kočárku služeb obchodu nevyužít. I v takovém případě by tak, dle mého názoru, docházelo k nepřímé diskriminaci.

Provozovatelka prodejny uvedla ve svém vyjádření pro inspektorát dva důvody, proč přistoupila k zakazu vstupu s kočárky, a to zajištění dostatku prostoru pro nakupující a dále zajištění bezpečnosti nakupujících. Tyto cíle lze bezpochyby považovat za legitimní.

Z informací, které jsem během šetření věci získala, je však patrné, že pro naplnění těchto cílů není potřebné zamezit vstupu s kočárkem do prodejny vždy, naopak že existují situace, kdy lze s kočárkem v prodejně bez větších potíží nakupovat, přestože se jedná o menší obchod (dle měření inspektorátu i jím pořízené fotodokumentace). K zakazu vstupu s kočárkem lze přistoupit vždy až v konkrétních situacích, například tehdy, kdy se již v prodejně pohybuje více osob,²⁸ jiná osoba s kočárkem nebo s invalidním vozíkem, a není zde tedy pro kočárky dostatek prostoru, případně lze zakázat vstup s kočárky jen do části prodejny, kde jsou prostory omezenější. Současně lze zákazníky upozornit, aby dbali zvýšené opatrnosti s ohledem na menší rozměry prodejny.²⁹

Daných, byť legitimních cílů lze tedy dosáhnout mírnějšími prostředky, které dopředu nevyločí z možnosti zde nakupovat osoby, které provázejí dítě v kočárku. K všeobecnému zakazu vstupu s kočárky tak existuje méně omezující varianta daného opatření k zajištění bezpečnosti nakupujících.

C.2 Postup České obchodní inspekce

Inspektorát pochybil, když se nejdříve na základě podnětu stěžovatelky vůbec nezabýval možnou diskriminací v důsledku zakazu vstupu s kočárky. Opomněl totiž, že ačkoliv neexistuje v právním řádu povinnost umožnit vstup s kočárky, musí se prodávající řídit zákonem o ochraně spotřebitele a antidiskriminačním zákonem, ve kterých je upraven zákaz diskriminace. Následně zákaz vstupu s kočárky nesprávně kvalifikoval, když se

obchodu a nakupovat zde, není současně schopna dávat pozor na situaci před obchodem. Rozumím proto stěžovatelce, že takto postupovat, a tím vystavit své dítě možnému ohrožení nechce.

28 Ostatně také ze závěrů inspektorátu plyne, že manipulace s kočárkem by byla v prodejně obtížná až v situaci, kdy by zde nakupovalo více spotřebitelů.

29 S ohledem na umístění obchodu lze předpokládat, že v dané prodejně nejčastěji nakupují osoby, které bydlí v blízkosti a služeb obchodu tak využívají opakovaně. Jsem proto přesvědčena, že většina osob zde nakupujících by byla po prvním upozornění se situací v prodejně srozuměna a při dalším nákupu by již s daným opatřením počítala. Nepředpokládám tedy, že by pro prodávající bylo takové opatření nepřiměřeně zatěžující.

chybně zabýval pouze možnou diskriminací z důvodu věku (tj. diskriminací dětí v kočárku), nikoliv diskriminací z důvodu pohlaví (tj. diskriminací osob, které kočárek doprovází). Současně pochybil, když nepřistoupil k posouzení situace v konkrétní provozovně, aby zjistil, zda je zákaz vstupu s kočárky v daném případě přiměřeným a nezbytným opatřením. Následně (po kontrole provozovny) nesprávně vyhodnotil zákaz vstupu s kočárky jako přiměřené omezení, přestože takový zákaz v daném případě kritérium přiměřenosti nesplňuje.

C.2.1 Činnost České obchodní inspekce v oblasti diskriminace

Česká obchodní inspekce vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele.³⁰ Zákon o ochraně spotřebitele stanoví, že prodávající nesmí při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat.³¹ Poruší-li prodávající tento zákaz, dopouští se tím správního deliktu,³² za který je možné uložit pokutu až do výše 3.000.000,- Kč.³³ Česká obchodní inspekce je jakožto dozorový orgán povinna řádně prošetřit podezření ze spáchání takového správního deliktu. Podrobnou úpravu diskriminace obsahuje antidiskriminační zákon.

Pro zjištění, zda se prodejce nedopouští nepřímé diskriminace,³⁴ je třeba vždy posoudit, zda je rozdílné zacházení odůvodněno legitimním cílem a zda jsou prostředky k jeho dosažení přiměřené a nezbytné. Takové posouzení se obvykle neobejde bez kontroly situace v dané provozovně.

C.2.2 Postup České obchodní inspekce při posouzení podnětu stěžovatelky

Inspektorát se nejdříve³⁵ na základě dotazu stěžovatelky možnou diskriminací v důsledku zákazu vstupu s kočárky vůbec nezabýval, neboť by se podle něj o diskriminaci jednalo pouze v případě, že by jeden nakupující s kočárkem byl do prodejny vpuštěn, zatímco druhý nikoliv.

Na základě podané stížnosti inspektorát svůj postup zhodnotil a žádnou chybu neshledal. Věc posoudil z hlediska možné diskriminace z důvodu věku (nikoliv pohlaví), ke které však dle inspektorátu nedošlo, neboť do provozovny není zakázán vstup všech dětí, ale pouze těch v kočárku. Nezabýval se tedy vůbec možnou diskriminací osob s dítětem v kočárku. Navíc inspektorát posoudil věc pouze obecně, aniž přikročil ke zjištění situace v dané provozovně.

Teprve v návaznosti na žádost o provedení úkonů dozoru³⁶ provedl inspektorát kontrolu přímo v dané provozovně, přičemž však zhodnotil, že s ohledem na omezený prostor

30 Ustanovení § 23 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

31 Ustanovení § 6 zákona o ochraně spotřebitele.

32 Ustanovení § 24 odst. 7 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele.

33 Ustanovení § 24 odst. 14 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele.

34 Podle ustanovení § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona.

35 Odpověď inspektorátu ze dne 14. října 2015, čj. ČOI 110256/15/2700.

36 Kterou inspektorátu zaslal pověřený zaměstnanec Kanceláře veřejného ochránce práv.

prodejny zákaz vstupu s kočárky považuje za přiměřené omezení, přestože tomuto závěru skutkové okolnosti neodpovídají.

D. Informace o dalším postupu

Zprávu zasílám České obchodní inspekci – Inspektorátu Královéhradeckému a Pardubickému a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci³⁷ práv žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřil ke zjištěným pochybením a informoval mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje moje dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

Zprávu zasílám rovněž stěžovateli.

Brno 17. srpna 2017

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

³⁷ Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.